

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecătorii – Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Sineacov Iuri xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2021 – 27.10.2021;

Instanța de apel: 25.01.2022 – 13.09.2022;

Instanța de recurs: 16.12.2022 – 22.02.2023.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 octombrie 2021, Sineacov Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, la 18 (optsprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Sineacov Iuri în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 65 180 (șaizeci și cinci mii o sută optzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Sineacov Iuri la 20 decembrie 2020, aproximativ ora 03:20, în timp ce se afla în apartamentul xxxxx, împreună cu Sobolev Victor și soția acestuia Soboleva Marina, aflându-se toți în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict spontan cu aceștia, acționând intenționat, urmărind scopul de a-l lipsi de viață pe Sobolev Victor și dorind survenirea acestei urmări, manifestând o deosebită cruzime, profitând de starea de neputință provocată de ebrietatea alcoolică cunoscută și evidentă a ultimului, în prezența soției acestuia i-a aplicat lui Sobolev Victor cu un cuțit, multiple plăgi în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul cărora a survenit decesul lui Sobolev Victor.

Urmare a acțiunilor prejudiciabile ale lui Sineacov Iuri, potrivit

raportului de expertiză judiciară nr. 202003C3266 din 18 ianuarie 2021, lui Sobolev Victor i-au fost cauzate: plăgi înțepat-tăiate a gâtului din dreapta și membrului inferior drept, cu lezarea tegumentelor, țesuturilor moi și vaselor magistrale, complicate cu hemoragie externă abundentă, care au fost produse în scurt timp înainte de deces, în rezultatul acțiunii traumatice cu obiect înțepător-tăietor, au legătura cauzală directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă; plagă tăiată pe suprafața posterioară a antebrațului stâng, a fost produsă în scurt timp înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu obiect tăietor, la persoane în viață condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Reieșind din caracterul morfologic și mecanismul de formare a leziunilor corporale depistate, cauzarea lor la cădere de la înălțimea propriului corp se exclude.

Moartea lui Sobolev Victor, a survenit în rezultatul hemoragiei externe, fiind complicația lezării vaselor sanguine magistrale, ca consecința plăgilor înțepat-tăiate a gâtului din dreapta și membrului inferior drept, ceea ce se confirmă prin datele necropsiei și adevărate histologic.

Conform raportului de cercetare toxicologică nr. 202006C6463, în proba de sânge, prezentată pe numele cadavrului Sobolev Victor, s-a depistat alcool etilic în cantitate 2,70%, ceea ce la persoane în viață, de obicei, produce o stare de ebrietate alcoolică gravă.

Astfel, acțiunile lui Sineacov Iuri, au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal, *omorul intenționat a unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează altui factor, săvârșit cu o deosebită cruzime.*

3. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sineacov Iuri să fie achitat de învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat, că vinovăția lui Sineacov Iuri nu a fost demonstrată prin probele administrate la materialele cauzei penale, iar cele invocate în rechizitoriu se bazează pe declarațiile contradictorii date de către Sobolev Marina, aceasta fiind unica persoană care s-a aflat la momentul săvârșirii omorului.

De asemenea, a menționat că între Sobolev Marina și Sobolev Victor existau motive de ceartă, fapt ce urma a fi luat în considerație de către instanța de judecată.

Astfel, partea apărării a susținut că sentința de condamnare în privința lui Sineacov Iuri se bazează pe presupuneri, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, partea apărării a mai indicat că în cadrul ședinței de judecată preliminară, au fost înaintate mai multe cereri, inclusiv cu privire la încetarea urmăririi penale în privința inculpatului, însă acestea au fost respinse.

Mai mult, a precizat că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că inculpatul nu a fost condamnat, iar potrivit materialelor cauzei, rezultă că Sineacov Iuri are loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv.

În opinia părții apărării, concluziile date în urma investigațiilor poligrafice, nu pot fi reținute, iar probele administrate și cercetate în ședința de judecată, nu demonstrează faptul că Sineacov Iuri a săvârșit omorul lui Sobolev Victor, în seara de 20 decembrie 2020.

4. Inculpatul Sineacov Iuri, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de învinuirea înaintată.

În motivarea apelurilor declarate, inculpatul a indicat că sentința primei instanțe de condamnare, nu se bazează pe probe care să demonstreze vinovăția sa.

Prin urmare, inculpatul a susținut că lungimea lamei cuțitului a fost indicată corect, însă nu au fost depistate pe cuțit propriile amprente, deși a confecționat acest cuțit.

Totodată, inculpatul a precizat că la caz, nu a fost efectuat un experiment, fiind prezenți în calitate de martori doar colaboratorii poliției, persoanele care au interes în acest dosar.

Mai mult, a invocat că din pozele efectuate la locul săvârșirii infracțiunii, se atestă careva neconformități, deoarece cadavrul lui Sobolev Victor a fost așezat pe pat, capul fiind înclinat în partea stângă, urmele de sânge fiind îndreptate în partea opusă. Cuțitul a fost curat, iar când a fost prezentat la urmărirea penală, cuțitul deja era murdar. În rana victimei au fost depistate urme de cupru, deși cuțitul era confecționat din oțel.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul Sineacov Iuri a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, omorul intenționat a unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează altui factor, săvârșit cu o deosebită cruzime.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar afirmația inculpatului precum că nu este vinovat de fapta imputată, instanța de apel a apreciat-o ca fiind una declarativă, or, prima instanță în sentință corect și-a motivat soluția sub aspectul vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea

prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, apreciindu-le just potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului a fost dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume: *declarațiile succesoriului părții vătămate, Sobolev Pavel; declarațiile martorului Sobolev Marina; declarațiile martorului Luchina Irina; declarațiile martorului Romanciuc Alexandru; declarațiile martorului Bîrlădeanu Nicolae; declarațiile expertului Bezu Grigorii; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexarea tabelului fotografic din 20 decembrie 2020 (vol.I, f.d.20-28); raportul de expertiză judiciară nr. 202003C3266 din 18 ianuarie 2021 (f.d.40-43); raportul de expertiză judiciară nr. 202002P3834 din 28 decembrie 2020 (vol.I, f.d.51-53); procesul-verbal nr. 9744 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 20 decembrie 2020, în privința lui Soboleva Marina (vol.I, f.d.59); raportul de expertiză judiciară nr. 202002P3923 din 28 decembrie 2020 efectuat în privința lui Soboleva Marina (vol.I, f.d.77-78); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și transmitere pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Ciocana din 23 decembrie 2020 (vol.I, f.d.83-84); raportul de expertiză judiciară nr. 2020500488 din 10 februarie 2021 efectuat în privința lui Sobolev Victor (vol.I, f.d.98-101); raportul de expertiză judiciară nr. 2020500489 din 12 februarie 2021 efectuat în privința lui Sobolev Victor (vol.I, f.d.112-116); raportul de expertiză judiciară nr. 20210500064 din 04 martie 2021 efectuat în privința lui Sobolev Victor (vol.I, f.d.130-136); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4927 din 03 martie 2021 (vol.I, f.d.145-161); procesul-verbal de confruntare din 29 decembrie 2020, acțiune procesuală efectuată între martorul Soboleva Marina și învinuitul Sineacov Iuri prin care părțile și-au menținut declarațiile date anterior (vol.I, f.d.165-168); raportul de expertiză judiciară nr. 202135A0001 din 13 ianuarie 2021 (vol.I, f.d.196-200); procesul-verbal de ridicare din 09 februarie 2021, acțiune procesuală prin care au fost ridicate înregistrările audio de la Instituția Publică Serviciul Național Unic Pentru Apeluri de Urgență 112, prin care martorul Soboleva Marina la 20.12.2020, a apelat la serviciul 112 (vol.I, f.d.218-219); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 februarie 2021, acțiune procesuală prin care au fost examinate înregistrările audio ale martorului Soboleva Marina din 20 decembrie 2020 moment în care apela serviciul 112 (vol.I, f.d.222-223); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală a CD cu înregistrările audio ridicate de la Instituția Publică Serviciul Național Unic Pentru Apeluri de Urgență 112 (vol.I, f.d.221,225); raportul de expertiză judiciară nr. 202108M0036 din 06 aprilie 2021 (vol.II, f.d.9-14); raportul de expertiză*

judiciară nr. 34/12/1-R-1248 din 01 aprilie 2021 (vol.II, f.d.24-28); raportul de expertiză judiciară nr. 202108M0038 din 15 aprilie 2021 (vol.II, f.d.36-42); procesul-verbal nr. 9745 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 20 decembrie 2020, prin care, în urma examinării lui Sineacov Iuri, concentrația în sânge a alcoolului s-a stabilit a fi de 1,09 g/l, ceea ce constituie stare de ebrietate cu grad avansat (vol.II, f.d. 77).

Prin urmare, instanța de apel a precizat că examinând probatoriul administrat la materialele cauzei, se constată că vina inculpatului Sineacov Iuri în săvârșirea omorului a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia just au fost calificate în baza art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, astfel că personalitatea inculpatului este susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

Referitor la elementele calificative ale infracțiunii de omor, instanța de apel a indicat despre obiectul juridic special, obiectul material, latura obiectivă și rezumând normele de drept în raport cu circumstanțe de fapt constatate, instanța a precizat că pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat că acțiunile inculpatului Sineacov Iuri întrunesc latura obiectivă a infracțiunii de omor intenționat, cu agravantă, astfel că în sensul dat, fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Sineacov Iuri a fost comisă cu aplicarea violenței față de partea vătămată Sobolev Victor, care conform conținutului raportului de expertiză judiciară nr. 202003C3266 din 18 ianuarie 2021, acțiunea procesuală prin care s-a constatat că la examinarea medico-legală a cadavrului lui Sobolev Victor, s-au depistat următoarele leziuni corporale: plăgi înțepat-tăiate a gâtului din dreapta și membrului inferior drept, cu lezarea tegumentelor, țesuturilor moi și vaselor magistrale, complicate cu hemoragie exiemă abundentă care au fost produse în scurt timp înainte de deces, în rezultatul acțiunii traumatice cu obiect (-e) înțepător-tăietor (-oare), au legătura cauzală directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă; plagă tăiată pe suprafața posterioară a antebrațului stâng, a fost produsă în scurt timp înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu obiect tăietor, la persoane în viață condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Reieșind din caracterul morfologic și mecanismul de formare a leziunilor corporale depistate, cauzarea lor la cădere de la înălțimea propriului corp se exclude. Moartea lui Sobolev Victor, a survenit în rezultatul hemoragiei externe, fiind complicația lezării vaselor sanguine magistrale, ca consecința plăgilor înțepat-tăiate a gâtului din dreapta și membrului inferior drept, ceea ce se confirmă prin datele necropsiei și adevărite histologic.

Conform raportului de cercetare toxicologică nr. 202006C6463, în proba de sânge, prezentată pe numele cadavrului Sobolev Victor, s-a depistat alcool etilic în cantitate 2,70‰, ceea ce la persoane în viață, de obicei, produce o stare de ebrietate alcoolică gravă (f.d.40-43).

În acest sens, instanța de apel a precizat că inculpatul, prin relatările sale, nici nu a negat faptul că demonstrând cuțitele pe care le confecționează, a traumatizat partea vătămată Sobolev Victor cu cuțitul în regiunea mâinii stângi la

antebraț, ulterior reieșind din declarațiile inculpatului, ultimul a aplicat servetele pe rana părții vătămate pentru a opri sângele.

Mai mult, instanța de apel a indicat că afirmațiile inculpatului precum că nu a săvârșit omorul părții vătămate, nu pot fi reținute deoarece acestea se combat prin declarațiile date de martorul Soboleva Marina și prin probele administrate.

Instanța de apel a menționat că în speță, s-a constatat legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată prin plăgi înțepat-tăiate a gâtului din dreapta și membrului inferior drept, cu lezarea tegumentelor, țesuturilor moi și vaselor magistrale, complicate cu hemoragie exiemă abundentă care au fost produse în scurt timp înainte de deces, în rezultatul acțiunii traumatice cu obiect (-e) înțepător-tăietor (-oare), și decesul părții vătămate Sobolev Victor.

Totodată, instanța de apel a precizat că la caz, urmează a fi reținută și proba ce confirmă acțiunile infracționale ale lui Sineacov Iuri – suportul electronic de tip CD pe care se află înregistrarea audio ale martorului Soboleva Marina din 20 decembrie 2020, apelul la 112, ridicate de la IMSP CNAMUP (vol.I, f.d.218-223) și procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 februarie 2021, acțiune procesuală prin care au fost examinate înregistrările audio ale martorului Soboleva Marina din 20 decembrie 2020. Sub acest aspect, instanța de apel a menționat și declarațiile martorului Romanciuc Alexandru și Bîrlădeanu Nicolae.

Referitor la alegațiile părții apărării privind adoptarea unei sentințe de achitare în privința lui Sineacov Iuri din motiv că învinuirea înaintată acestuia nu se confirmă prin careva probe materiale, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, indicând în acest sens despre respectarea principiului stipulat de CEDO – egalitatea armelor, precum și despre respectarea prevederilor art. 24, 26, 27 Cod de procedură penală, or, martorii acuzării au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, și nu s-au stabilit careva circumstanțe pentru a supune aprecierii critice declarațiile martorilor, în contextul în care nu a fost demonstrată existența unor relații ostile între inculpat și martori, în special martorul Soboleva Marina cu victima, menționând în acest sens declarațiile martorului Luchina Irina.

Astfel, instanța de apel a precizat că în speță nu s-au depistat careva divergențe esențiale între declarațiile martorilor, acestea fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat declarațiile lui Sineacov Iuri date în calitate de bănuit la 20 decembrie 2020 (vol.II, f.d.84), în calitate de învinuit (vol.II, f.d.97), precum și declarațiile date în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că probele administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești confirmă integral vinovăția inculpatului Sineacov Iuri în săvârșirea faptei incriminate, fiind confirmată și prezența laturii subiective ale infracțiunii de omor în acțiunile acestuia.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii de omor, instanța de apel a menționat că aceasta a fost realizată în speță, astfel că inculpatul Sineacov Iuri a avut intenția de al omorî pe Sobolev Victor, dat fiind faptul că inculpatul i-a aplicat părții vătămate, cu un cuțit, multiple plăgi în diferite regiuni ale corpului, ultimul fiind lipsit de viață cu deosebită cruzime, or, din raportul de expertiză medico-legală nr. 202003c3266 din 18 ianuarie 2021, moartea lui Sobolev Victor a survenit în rezultatul hemoragiei externe, fiind complicația lezării vaselor sanguine magistrale, ca consecința plăgilor înțepat—tăiate a gâtului din dreapta și membrului inferior drept.

Totodată, instanța de apel a evidențiat și faptul că întrucât inculpatul i-a aplicat victimei lovituri cu cuțitul, acesta urma să prevadă consecințele acțiunilor sale, or, Sineacov Iuri le-a prevăzut și le-a admis intenționat.

Astfel, instanța de apel a precizat că inculpatul Sineacov Iuri își dădea seama de acțiunile sale săvârșite, acesta fiind responsabil de fapta comisă, ceea ce se confirmă prin raportul de expertiză judiciară nr. 202135A0001 din 13 ianuarie 2021, potrivit căruia s-a constatat că Sineacov Iuri nu a manifestat tulburări psihice de intensitate psihotică, avea capacitatea de a-și da seama și dirija cu acțiunile sale, acesta a acționat cu discernământ.

Referitor la subiectul faptei infracționale de omor, instanța de apel a indicat că este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, astfel că inculpatul Sineacov Iuri cade sub incidența acestei noțiuni.

În ceea ce privește agravanta incriminată inculpatului – profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează altui factor, omor comis cu deosebită cruzime, instanța de apel a precizat că această agravantă este justificată de pericol social al faptei, caracterizat prin maniera de săvârșire a omorului: cu deosebită cruzime asupra victimei, când suferințele acestea sunt inutil prelungite în timp, aducând satisfacția făptuitorului.

La caz, instanța de apel a indicat că agravanta menționată mai sus, „deosebita cruzime”, a fost realizată prin multiplele lovituri cu cuțitul produse de către inculpatul Sineacov Iuri victimei Sobolev Victor, intenționat, în scopul de a-l lipsi de viață.

Cu privire la agravanta „profitând de starea de neputință a victimei”, instanța de apel a precizat că la caz s-a constatat că inculpatul s-a folosit de starea de neputință a victimei, care se afla în stare gravă de ebrietate alcoolică și nu era în putință de a se apăra față de acțiunile ilegale ale inculpatului.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Sineacov Iuri întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j),e) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, reținând prevederile art. 61 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că potrivit art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului Sineacov Iuri, nu s-au stabilit, iar conform art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă, în privința inculpatului Sineacov Iuri, s-a constatat – săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate produsă de

alcool.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Sineacov Iuri, instanța de apel a indicat că a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 81 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, precum și de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat.

În opinia instanței de apel, corijarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, precizând că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, or, scopul prestabilit de legea penală privind corectarea și reeducarea inculpatului Sineacov Iuri, v-a fi realizat doar prin menținerea pedepsei stabilite de prima instanță, sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Referitor la cheltuielile judiciare, instanța de apel a reținut prevederile art. 142 alin. (1), 143 alin. (1) pct. 2), 6), 227, 229 Cod de procedură penală, art.75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, și astfel a conchis asupra faptului că cheltuielile de judecată în sumă de 65 180 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, urmează a fi achitate anume din contul lui Sineacov Iuri în beneficiul statului, în contextul în care la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, aceste cheltuieli au fost suportate de stat deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare.

6. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Sineacov Iuri să fie achitat de învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului menționează, că vinovăția lui Sineacov Iuri nu a fost demonstrată prin probe administrate la materialele cauzei penale, iar cele invocate în rechizitoriu se bazează pe declarațiile contradictorii date de către Soboleva Marina, aceasta fiind unica persoană care s-a aflat la momentul săvârșirii omorului.

De asemenea, susține că între Sobolev Marina și Sobolev Victor existau motive de ceartă, fapt ce urma a fi luat în considerație de către instanța de judecată.

Astfel, partea apărării precizează că sentința de condamnare în privința lui Sineacov Iuri se bazează pe presupuneri, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, partea apărării mai indică faptul că în cadrul ședinței de judecată preliminară, au fost înaintate mai multe cereri, inclusiv cu privire la încetarea urmăririi penale în privința inculpatului, însă acestea au fost respinse.

În opinia părții apărării, concluziile date în urma investigațiilor poligrafice, nu pot fi reținute, iar probele administrate și cercetate în ședința de judecată, nu demonstrează faptul că Sineacov Iuri a săvârșit omorul lui Sobolev Victor, în seara de 20 decembrie 2020.

7. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor, se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel din considerentul că vinovăția inculpatului Sineacov Iuri, nu a fost demonstrată prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată, din care motiv a solicitat achitarea acestuia de învinuirea înaintată în baza art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, temei care se subscrie pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, întrucât celelalte temeiuri de casare nominalizate în recurs, nu au fost motivate de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea

acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În sensul vizat, Colegiul penal menționează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, apărarea consideră că lipsesc careva probe care ar demonstra că Sineacov Iuri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal.

Însă, potrivit materialelor cauzei se atestă, că prima instanță a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Sineacov Iuri, a fost demonstrată pe deplin, astfel încadrând acțiunile acestuia în baza art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Prin urmare, judecând apelurile declarate, instanța de apel a stabilit, că vinovăția inculpatului Sineacov Iuri, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că vinovăția inculpatului Sineacov Iuri în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu a fost demonstrată, or, din conținutul deciziei contestate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Sineacov Iuri în săvârșirea infracțiunii de omor.

Or, afirmațiile respective nu generează achitarea inculpatului Sineacov Iuri precum s-a solicitat în cererea de recurs.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Sineacov Iuri, astfel just concluzionând că acțiunile acestuia întrunesc elementele calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5, 5.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient

orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

În acest context, Colegiul penal constată că în speță nu a fost stabilită existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu au fost stabilite careva erori care ar justifica necesitatea casării deciziei contestate, care este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Sineacov Iuri xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion